

meget tilbøielig til at være saa høflig mod Alle som muligt; men i mine Dine er det ikke sømmeligt at foreslaae et Fællesudvalg, naar man er saft overbevist om, at det ikke vil føre til Noget, blot for at være høflig; det er en Høflighed paa urette Sted. Det er en Høflighed, som man i mange andre Tilfælde kan vise, men som ikke hører hjemme her. Der foreligger allerede een Betænkning fra et Fællesudvalg, rigtignok om Pensioner, men den giver ikke syndersigtig Haab om, at der for det Første vil kunne blive Enighed angaaende flige Spørgsmaal mellem begge Thing. Der foreligger en Række andre lignende Lovforslag til Behandling, og dersom jeg kunde gaae ind paa den Tante, der blev udtalt af min ærede Nabo tilhøire (Frederiksen), da han sidst havde Ordet, nemlig at man ved nu at nærme sig det andet Thing vilde kunne bidrage til, at man snarere fik den hele Række Lønningslove særdis, kunde jeg fuldstændig erkjende, at det var en Vigt at gaae denne Vej, men jeg troer, det vil virke i modsat Retning, jeg troer, at Vedtagelsen fra Folkethingets Side af Retsættelsen af et Fællesudvalg i denne Sag under de nu foreliggende Omstændigheder vil — det er idetmindste min Mening — medføre, at Udsigten til en heldig Løsning mellem begge Thing af de foreliggende Lønningslove vil forsvinde. Det foreliggende Forhold er en Antydning af, at det ene Thing ganske volig vil blive staaende, hvor det staaer, fordi det andet Thing da nok følger efter; talsfald kan Sagen opfattes saaledes, og jeg er bange for, at den vil blive det. Derfor er det, jeg siger, at jeg stemmer imod Forslaget, fordi jeg troer, at jeg ved at gjøre det bidrager Mit til, at vi maastee lettere, bedre og sikkrere komme igjennem med de foreliggende Lønningslove i det Hele, end vi ellers vilde komme. Jeg skal imidlertid ikke nægte, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har bidraget meget betydeligt til at svække mit Haab i denne Henseende, idet han forud har givet Regjeringen og Landstinget Løfte om, at han, naar han blot kan spare Lidt paa Lovene, om det end er nok saa Lidt, uden videre vil sige Ja til Alt. Der-

som mange Medlemmer her i Salen yttrede noget Lignende, eller dersom vi maatte antage, at Mange vilde følge hans Exempel, kunde vi ligesaagodt strax sige Ja til Alt.

Formanden: Jeg skal dog bemærke, at den Yttring, der blev fremsat af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), og hvortil den ærede sidste Taler sigtede, dog vistnok neppe er meent af det førstnævnte ærede Medlem paa den Maade, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) antog.

Frederiksen: Jeg troer, det er rettest ganske simpelt at gjøre, hvad vi kunne, for at fremme den foreliggende Sag. Jeg har ikke opfattet den høitagtede Justitsminister saaledes som min ærede Sidemand, jeg forstod ham ikke saaledes, som om han vilde sige, at det aldeles ikke kunde nytte yderligere at forhandle med ham, at der slet ikke var Noget at gjøre. Efter min Opfattelse udtalte han noget ganske Andet, nemlig kun det, at naar man engang havde spillet en Mæglerrolle, saa kunde man ikke igjen komme til selv at gjøre et Mæglingforslag imellem det, man dengang havde fremsat, og noget Senere. Det er imidlertid Et, men noget heelt Andet er, om ikke et Fællesudvalg ved Forhandling med Ministeren kunde komme til et Resultat. Jeg haaber, at den høitæredede Minister vil bekræfte denne min Opfattelse.

Justitsministeren: Jeg skal kun, som begjært af den ærede sidste Taler, bekræfte, at hans Opfattelse af mine Ytringer var fuldkommen rigtig; jeg har aldeles ikke villet udtale mig hverken for eller imod den foreslaaede Beslutning om Retsættelsen af et Fællesudvalg, men jeg har kun taget Ordet for at retfærdiggjøre Regjeringen med Hensyn til de Behreidelser, der bleve rettede imod den for Mangel paa Smødekammen; det har udelukkende været Hensigten med mitne Ord.

B. Christensen: Jeg skal ikke forlænge Discussionen, hvad jeg troer er overflødig, men jeg vil tillade mig at foreslaae,